

Do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych wpłynęło odwołanie od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 12 listopada 2019r sygn. akt. R.D 140/19 o umorzeniu dochodzenia w sprawie dopuszczenia się przez radcę prawnego z przewinienia dyscyplinarnego. Postanowienie to Rzecznik Dyscyplinarny wydał po rozpoznaniu skargi reprezentowanej przez pełnomocnika w osobie męża w której to skardze zarzucono radcy prawnemu, że działając nieetycznie i niezgodnie z prawem wystąpiła o wyegzekwowanie należności, która została już uprzednio zaspokojona w innym postępowaniu egzekucyjnym.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się z materiałem dowodowym ustalił i zważył, co następuje:

Radca prawny działając jako pełnomocnik wierzyciela z siedzibą w dniu 6.05.2019r skierowała do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym wnioski o przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego w celu wyegzekwowania należności ujętych w tytule wykonawczym – tj. w wyroku Sądu Rejonowego z dnia 29 stycznia 2014r sygn. akt zaopatrzonym w klauzulę wykonalności w zakresie zasądzonej od rzecz woty 290,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2013r i kosztami procesu w kwocie 69,-zł. (k.38).

Wnioskiem egzekucyjnym skierowanym przez radcę prawnego objęte było wyegzekwowanie należności z tego wyroku opisanych jako: należność główna 421,86 zł w tym 290,39 zł, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 25.04.2019r, kwota 181,47 zł oraz odsetki za opóźnienie liczone od 1.02.2013r do dnia 24.04.2019r w wysokości 46,28 zł. Radca Prawny wezwana przez Komornika pismem z dnia 10.05.2019r do sprostowania wniosku w zakresie należności głównej wobec niezgodności z wyrokiem, pismem z dnia 17.05.2019r wskazała, aby zarejestrować postępowanie egzekucyjne zgodnie z wyrokiem r.(k.41 i 42).

Postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułu wykonawczego - wyroku pierwotnie, bo 2016r i z wniosku innego pełnomocnika wierzyciela, prowadzone już było przez Komornika Sądowego przy Sądzie Okręgowym i doprowadziło do wyegzekwowania kwoty 425,-zł, z czego, po potrąceniu należnych Komornikowi kosztów, wierzycielowi przekazano kwotę 365,27 zł w tym 69,97 zł tytułem zwrotu zaliczki i 30,-zł z tyt. kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym. (k. 6 i k. 43). Umarzając postępowanie wobec bezskuteczności dalszej egzekucji, adnotację o przekazanej wierzycielowi kwocie 365,27 zł Komornik umieścił na odwrocie tytułu wykonawczego, opatrując ją pieczęcią, podpisem i datą 27.12.2016r. (k.39).

Rzecznik Dyscyplinarny wydając postanowienie o umorzeniu dochodzenia uznał za bezzasadny zarzut nieuzasadnionego skierowania wniosku egzekucyjnego na całość zasądzonych wyrokiem należności (bez sprawdzenia księgowania wyegzekwowanej kwoty na rachunku bankowym wierzyciela), skoro zobowiązanie dłużnika nie zostało w całości uregulowane w uprzednio prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym.

Stosownie do art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2020 r. poz. 75), sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia.

Odwołanie od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia zarzuca błędne rozpoznanie sprawy co do wysokości wskazanych do wyegzekwowania kwot, co w sytuacji złożenia kolejnego wniosku o wszczęcie egzekucji w tej samej sprawie doprowadziło do pominięcia należności uzyskanej przez wierzyciela w uprzednio prowadzonej egzekucji.

Z zarzutem tym trudno się nie zgodzić. Mając bezsprzecznie wiedzę o uzyskanej przez wierzyciela w wyniku uprzedniego postępowania egzekucyjnego należności w łącznej kwocie 365,27 zł, radca prawny, kierując wniosek egzekucyjny o zapłatę reszty należności winien w oparciu o dokonany przez wierzyciela sposób księgowania wyegzekwowanej kwoty sprecyzować, jaka jej część została zaliczona na spłatę należności głównej, jaka na odsetki za opóźnienie i stosownie do tego sprecyzować wniosek o wszczęcie egzekucji.

W ocenie Sądu Dyscyplinarnego dla oceny zachowania radcy prawnego w kategorii przewinienia dyscyplinarnego niezbędne jest uzupełnienie materiału dowodowego by uzyskać odpowiedź na pytanie, czy i jakiego rodzaju należności z zasądzonych wyrokiem mogły być podstawą do skierowania przez radcę prawnego wniosku o wszczęcie egzekucyjnego w sytuacji, gdy musiała mieć wiedzę o wpływach z postępowania uprzednio prowadzonej egzekucji, skoro adnotacja o tym ujęta była na odwrocie tytułu wykonawczego..

Tym samym, wobec wykazania zaistnienia powodów do uchylenia zaskarżonego postanowienia z dnia 12 listopada 2019r sygn. akt RD 140/19 o morzeniu postępowania i jednocześnie wskazania okoliczności, które należy wyjaśnić, na podstawie art. 74¹ pkt ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2020 r. poz. 75) w zw. z art. 437 § 1 k.p.k., 330 § 1 i 2 k.p.k. i art. 465§ 1 i 2 k.p.k. postanowiono jak w sentencji niniejszego postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego OSD orzekł na podstawie art. 70⁶ ust.2 i 3 ustawy o radcach prawnych.

Pouczenie

Zgodnie z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 426 § 1 k.p.k. od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych przysługuje środek odwoławczy.